

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer csütörtökön és vasárnap.

Á r a :

Egész évre . . . 6 ft. — kr.
Félévre 3 ft. — kr.
Negyedévre . . . 1 ft. 50 kr.

A szerkesztő irodája:
Nagy piac 322 szám.

Lakása: Bolgárszeg 1423 sz.

NEMERE.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

4 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden ígatáskor 30 kr. — Nagyobb hirdetéseknek alkalmi díj szerinti. — Hirdetések fölvetnek a szerkesztőségnek.

Brassó, nov. 30.

Abban a helyzetben vagyunk, hogy igazat adhatunk a „Kr. Ztg.”-nak, még pedig egy tekintélyes Deák-párti lappal szemben.

A „Reform” ugyanis arra szólította föl nem régiben az erdélyi szászokat, hogy simuljanak a magyarsághoz, mert előttük nincs más választás, csupán az, hogy magyarokká, vagy románokká legyenek.

Már akkor kijelentettük ítéletünket a „Reform” álláspontjával szemben; s miután a „Kronstädter” újból föllelegette e tárgyat: im-e mi, Nemeristák, ezennel innepélyesen kijelentjük, hogy sem nem kívánjuk, sem nem óhajtjuk, miszerint a „Kronst.” napszámósa magyarokká legyenek.

Egész komolyan és részletesen fölfejtettük már több ízben, hogy a nemzetiségi kérdésre nézve hazánk alkotmányát és történelmi fejlődését tartjuk irányadónak, — a melyek ép oly kedvezők a többféle nemzetiség, mint a többféle vallás fennállására.

A „Reform” cikke csak annyit mutat, hogy hozzá akart szólni jó akarattal ezen kérdéshez; de valamint egyebekben, úgy ebben is tájékozatlan az erdélyi viszonyok körül.

A „Kronstädter”-eknek pedig rendkívül inyökre van minden ilyen föllépés: mert egyfelől lázithatják a románokat, úgy tüntetvén föl, mintha őket mi magyarok természetes ellenségeinknek tekintenők; másfelől lázithatják a szászokat, hogy ime mi magyarokul el akarjuk nyelni őket elevenen. A minthogy olvassa el csak akurki azon cikket, a melyben említett lap a „Reform” közleményét tárgyalja, — és be fogja vallani, hogy ezek a jámbor Kronstädteristák valóban mesterek a lázításban, a magyar faj elleni gyűlölet és bizalmatlanság szításában.

Ha a „Reform” az itteni viszonyokat ösmerné, említett cikkét nem írta volna; hanem igenis föllépne a Reform” és minden magyar lap azon szászosítás ellen, a mely itt Bras-

sóban és a Királyföld többi részén tervszerűleg végre megy.

Azokat nem említem, a kik csak átmenetben vannak a szászszá lételhez: a kik például mint kereskedők és iparosok német ezégeket tesznek ki; családi körökben németül társalkodnak; a kik minden nemzeti kérdés iránt langymeleg, vagy épen ellenséges indulatnak, ne hogy a szász urak előtt kegyvesztésbe essenek.

Ezeknek még csak gyermekeik lesznek tiszta szászokká; ők magok nemzetiségen kívül állóknak tekinthetők.

De van olyan is akármennyi, még pedig gyakran történelmi multa magyar családokból, a ki újabb vagy régibb multban alakult át szászszá. —

Ime a most ülésező szász universitásban tömegesen vannak a magyar nevű képviselők, u. m.: Nagy, Rozsondai, Zay, Dobó, Angyal; de azért a magyar nemzetiség érdekében még nem olvastunk egy felszólalást sem.

Mi nem ösmerjük a megnevezett urakat személyesen; hanem gyanakszunk, hogy van köztök, a ki szász lett, van a ki román lett.

Igy hódít a magyar nemzetiségből a szász föld külön alkotmánya!

Itt azonban közelebb, Brassóból és vidékéről már bizonyosra sorolhatunk fel akár egész tömegben olyan családneveket, a melyeknek horozóit sem magok sem más nem tekinti többé egyebeknek, mint tiszta vérű szászoknak.

Béldi, Horváth, Szendy, Biró, Kóródi, Solymosi satb. nevű egyének részint kijelentették nyilvánosan, részint nyelvünk nem tudása és összes nyilvános működésök által bizonyítják, hogy ők magyarokból szászokká lettek.

Járja el bárki az erdélyi szász községeket s ilyen példát bővebben talál mindenütt. Olyan azonban, hogy a szász eredetű ember változott volna magyarrá, alig valahol és csak rendkívüli körülmények közt.

A „Kronstädterek” nagyon jól tudják, hogy

ez így van; s lármájok az állítólagos magyarosítás ellen nem is egyébre való, mint saját szászosító üzelmeik palástolására.

A ki közelebről ösmeri ezen királyföldi törvényhatóságok belső életét, az be fogja látni, hogy itt valóban jellem erő szükséges a magyar nemzetiség megőrzésére, midőn a szász nemzetiséggel minden előny, a magyarral hátrány és mellőztetés várható a nyilvános életben mindenütt.

Azért hát hagyja meg a „Reform” a szászokat szászoknak (annyi hatalma úgy sincs, hogy magyarokká tegye); hanem segítsen abban, hogy a Királyföldön lakó magyart és németet mentse meg az elszászosodástól!

A szászoknak ezen hatalmát nem egyéb adta, csupán intézményeik. Ne csodálkozzék senki, ha a jövőre olyan intézményeket óhajtunk, a melyek mellett ők is megtarthassák nemzetiségüket; de a magyar ember is tarthassa meg a magát Magyarországnak ezen területén is.

Apróság.

A „Sieb. Deutsches Wochenblatt” utóbbi számában egy „Wider Bonaparte” című, németül erőteljes nyelven írt költeményt képtelen silány magyar fordításban is közöl; egyúttal megjegyezvén, hogy a magyar lapoknak, még a „Nemeré”-nek is, megengedi az utánkölést. Merjük jöslani, hogy egyetlen magyar lap sem fogja igénybe venni az adott szabadalmat. Különben ajánljuk, hogy a német versek élvezhetetlen magyar fordítása helyett közöljön inkább a „Wbl.” jó magyar verseket jó német fordításban. Azzal több kedveséget nyer mind olvasói, mind a magyar nemzet előtt. — Különben a „Nemere” köszöni a maga részéről, hogy fölöle csaknem minden számában megemlékezik; és igéri, hogy ezután is igyekszik kiérdemelni a tapasztalt jóakaratot. —

TÁRCZA.

Századok előtt.

Brassói magyarok mányok.

Minékutánna Olá Országban és Moldovában az Pestis viszontagsággal uralkodni kezdett volna, mely miatt az a mi Districtusunknak is következtető veszedelmét félthetjük, tehát az Excelsum Regium Gubernium ez következendő Punctumokat rendelte publicáltatni:

1. Jelentetik ismétlen újjolag, hogy minden Plájokot kerülő és által futo Emberek minden kegyelem és irgalmasság nélkül, a F. Császári s Királyi 1766-dik esztendőben ki adatott Patens szerint, Személy válogatás nélkül életnek elvesztésével büntetettnek meg, melyet az Szomszéd Atyák is minden Szomszédoknak közönségesen keményen megjelentsenek, és értékre adjanak.

2. Ezen félelmes Pestisi időben, minden Szomszéd-ságokban, szükségesen megkivántató Visitatorok, rendtessenek, a melyek minden héten legalább kétszer házról, házra mennyenek, s az házban lévő minden Személyeket elő állitassanak, egésségek, és betegségek föl szorgalmason kérdezzenek. Ha már ezen Visitatorok valakit találának, a ki hirtelen, vagy betegségének hatodik napja előtt meg holt volna, tehát az ilyen casust az Szomszéd Atyáknak mindjárt meg jelentsenek, az Szomszéd Atyák pedig az Város Physicussának tudtára adják.

3. Azok pedig az kik az ő halottjokat titkon eltemetni mérészelnek, kemény Sententia alá vettettnek, nem különben azok is keményen megbüntettnek, a kik az ő betegeiket el titkollják, avagy pedig betegségek föl hosszabb időt mondanak, a mint valóságosan vagy.

Valamint hogy ez jelenlévő Pestisi alkalmatossággal, akár mi hivatalbéli s állapotbéli Ember légyen is, senki ki nem vétetik, hanem ezen proscibált Punctumokat szorosán minden Személy válogatás nélkül bé tölteni tartozik, úgy a szerint a Szomszéd Atyák nem tsak magokat egyedül ahoz tartani, hanem ezen rendelt közönségesen minden Szomszédoknak, kiváltképpen az Oláhoknak keményen megparantsolni kötelesek.

Jollehet továbbá, az el szökött és el futott Emberek föl már sok rendben Parancsolatok és rendelések adattanak, még is mindazon által imitt amott affélék tsak találtatnak, tehát szükségesnek láttatott lenni, ezen parantsolatok és Rendeléseket az Szomszéd Atyák által viszontagsággal publicáltatni, hogy magát senki az nem tudással ne mentegethesse.

1. Ha meg bizonyittatik, hogy az Szomszédok az el szökő és el futo Embert idején meg nem jelentik, holott az ő szándékát és igyekeztét tudhatták, tartozanak az el szököttnek Adóját magok lefizetni, és ezek felett kemény büntetéssel is meg büntessenek.

2. A ki vagy egy el szökő személyt bé ad, és meg jelent, annak, az el szökőnél találtatando Marhának, és Portékáinak harmad része adattatik, és továbbá

3. Az elszökőnek minden hátra hagyott Jóságá, és Bonuma, mindjártást el vesztettnek és confiscáltatottnak tartatik, a melyek is, mihelyt észre vétetik, hogy valaki háza népével láthatatlanná lött, az Szomszéd Atyáktól megvizsgáltassanak, irattassanak, és meg becsültesenek és az Inventariummal együtt az Város Tiszteinek bé adassanak.

4. A ki el akar szökni, de meg hátráltatik, és vissza hozattatik, az olyan, az 1764 esztendőbeli Patensnek ereje szerint 5 és 10 esztendeig való fogsággal, sőt még az kötél által is, minden Jóságának el vesztése mellett, büntetettnek meg.

5. Idegen gyanus Személyek, a kik az ide való

Lakosokat az el szökésre hajtyák, és alkalmatosságot adnak, azok is ugyan azon büntetéssel büntetettnek meg, valamint az el szökők magok.

6. Azok ellen is, a kik az ilyen utat mutató, és az el szökésre alkalmatosságot ado Személyt tudván házokba fogadják és szállást adnak, hasonloképpen ezen büntetés végeztetett. Továbbá hogy azok, kik az ilyen el szökő és el futo Személyeket Olá Országba menni persvadeállyák, avagy nekik az el szökésre segítséggel vagynak, annál könnyebben ki tudosodhassanak és ki töröltessenek, tehát

7. Az illyeneket bé ado és megjelentő Embernek Refl. 25 — rendeltetett fizetésül, az mint ez az 1764-dik esztendőben is meg lett.

Végezetre ez következendő dolgok rendeltetettnek még hogy publicáltassanak.

Az Excelsum Regium Guberniumnak tudtára esett, hogy itten Erdély Országában némely helyeken, sokan bátorokodának az ő alattok valokat minden igazságtalansággal pénzbeli és Naturalékbéli vonással és sokféle fizetés nélkül való szolgáltatásokkal s dolgoztatásokkal terhelni, hogy efféle már továbbá ne légyen, és ne hallatassék, tehát mindenféle ezen kemény parantsolat botsátatott, hogy senki illyen tselekedetre magát adni ne merészellen, különben a ki ezen parantsolatot által hágja, és az ő alatta valokat, akármiféle expressioval szorongattya, az ő Tisztségéből le vettetik, és semmi hivatalra egész életében nem engedtetik jutni, sőt annak felette a mit el vett valakitől pénzül vagy Naturalékban, azt dupláson vissza fordítani kételenitetik, melyből harmadrész az denunciánsnak vagy megjelentőnek adattatik.

Mindezen parantsolatok és rendeléseket már az Szomszéd Atyák nem tsak magok szorgalmasan kövessék, hanem hogy a közönségesen mindeneknek tudtára légyen, tehát az Szomszédokat, akár Szászok, Ma-

„A nyelv kérdése Pesten“

czimü czikket hoz a „P. N.“, melyből közöljük a következő részletet:

„A főváros hivatalos nyelvkérdésében sokan nemzetiségi fajkérdést látnak, s ebből indulva ki, nem csoda, hogy méltányosságunk elleni panaszokra fakadnak. Csak-hogy ez a kérdés nem fajkérdés, nem a magyar nemzetiség kérdése, hanem tisztán dynasztikus, tisztán politikai természetű, mely egyaránt érdekli hazánk minden ajku oly lakosát, aki a magyar korona fentartása mellett érez, a mostani Magyarország további fennállását is óhajtja.

A 67-es kiegyezésnek kettős célja volt; a közelebbi: a monarchia erejét s hatalmi állását az egész testnek dualisztikus alapra fektetésével megszilárdítani, a távolabbi: a jövőndő bizonytalan eshetőségeivel szemben a Sz. István koronája történeti alapján oly államtestet alkotni, mely az európai nyugalom védfalául szolgáljon oly időkből, mikor a keleten élő s államalkotó képességüket még be nem bizonyított, félművelt népek az őket lefoglaló kézből kiszabadulva, kiszámíthatatlan fel-forgatásokkal fenyegethetnének e világrészt közvetlenül s közvetve Európát. Egy európai szükség előérzetét látjuk mi a 67-es kiegyezésben, oly szükség, melyet egész Európa most még be sem látott, melynek gyümölcseit azonban örömmel fogja élvezni akkor, mikor látni fogja, hogy a magyar faj — történeti hagyományaihoz híven — az ujkorban ép oly végőreül vállalkozott az európai polgárosultságnak, mint hajdan a vallásnak és művelődésnek.

Azt hiszem, aki a gondolkozó fő aggályával tekint a jövőbe, nem fogja tagadni, hogy Európa e pontján elkerülhetlen európai szükség idejekorán államot alkotni a keleten várható bonyodalmak esetére s ezt megengedve, annál kevésbé tagadhatja, hogy e végőri szerepre történeti multjánál fogva éppen Magyarország van hivatva.

Mennyiben van ez európai szükségnek dynasztikus oldala, azt hosszasan fejtegetni, szinte fölösleges. Az uralkodóház el nem lehet egy hátvéd nélkül; s hogy ily hátvédre legalkalmasabb egy a monarchia másik felével nem homogén elemű ország, hanem oly birodalom, melyben a tulnyomó elem már nemzetiségénél fogva is csak e határok közt keresheti s találhatja meg álmai valóságát, ez mindenkinek szembe fog ötleni.

Kimutattuk tehát, hogy Magyarországnak mint magyar országnak fennállása dynasztikus és európai kívánalom, de hogy e darab földnek megmaradása mostani körülményei között német-ajku testvéreinkre is égető szükség, azt sorainkból az elfogulatlan s hazafias észűiek nem vonták soha kétségbe. A német, bármennyire érvényesítette magát a közélet minden terén, számra nézve mégis sokkal csekélyebb az országban, semhogy a szláv s egyéb elemek között fennmaradását mástól várhatná, mint a magyar fajjal való hű szövetségtől. Német magyarjaink sokkal eszesebbek, semhogy ezt be ne látnák. Városi elemmel rendelkezik, hanem vidéki eleme oly szórványos és gyér, hogy az nap menthetlenül elveszett, mikor a magyar elem többé képtelen volna ezt az államtestet összetartani. Ne hivatkozzék senki a

gyarok, vagy Oláhok legyenek azok, a kik az Szomszéd-ságokban vagynak az ő házokba egybe gyűjtsék, és ezen rendelkezéseket nékiek meg magyarazzák, és az arról adatott kemény parantsolatokat nékiek tudokra adják.

Effelett az Szomszéd Atyák publicályák ezt is az ő Szomszéd-ságokban, hogy a kinek valami pretensioja volna az Qvartély iránt való Házbér felől az Városban, azt jelentse meg az Szomszéd Atyának, mellyről osztán az Szomszéd Atyák Specificatiót készítenek, és azt az Tek: Senator és Qvartély Inspector Schoppel János Urnak bé adják, a ki az Qvartélyi Bonificatiót kinek kinek igazán ki fogja adni.

Mivel továbbá, az Felső hatalmasságtól, az ide való Perceptoratusnak kemény parantsolatya érkezett volna, hogy az egész Főpénz az 1773 dik esztendőre, ezen folyó holnapnak végeig fel szedtetessék és fel hajtattassék, és az, az Inf. Provincialis Cassába administraltassék; tehát kinek kinek keményen parantsolatik, hogy midőn az Exactor vagy Ado Szedő Urak e végre ki mennek, és a Fő pénznek fel hajtásához fognak, minden ellenkezés és hátra maradás nélkül azt le tegyék, és ne várják hogy az engedetlenek ellen kemény Executio küldetessék. Melly végre ez által mindennek előre jelentetik, és kiki intetik. Signat. Brasso die 12 Octobr. A. 1772.

Magistratus Coronensis.

németség életképességére, mert vannak esetek, ahol a nyers számok döntenek, s a ki életében csak egyszer is megjárta az erdélyi szászországot, sajnálattal fogja tapasztalni, mily kevésbé képes a munkás, tehetséges szász a tulnyomó románság áramlatának ellenállani s mily keveset segít a műveltség éppen a műveletlenség passiv resistentiája ellenében. Ott nem a román tanul meg németül (természetesen kivésem az oskolázott osztályt), hanem a szász beszél románul. (Sőt a külön vidékekről való szászok gyakran kénytelenek, magok közt is románul beszélni! Szerk.)

Ime hány ok szól amellett, hogy Magyarországnak jelenlegi alakjában meg kell maradnia, s pedig még tekintetbe sem vettük azt, mit számításán kívül csak nem hagyhatunk: a magyar nemzet azon tántoríthatlan akaratát, hogy mint modern nemzet élni akar; azon jogát, hogy a multban s jelenben szerzett érdemeinél, kiküzdött szerepénél fogva, meg is élhessen, azon erőt, melyet a magyar önvédelmében mindig tanusított.

Ismét a szászok

czim alatt panaszkodik a „Kelet“ ilyképen.

Az ur megáldott bennünket azon kellemetlen helyzettel, hogy Magyarországnak több országgyűlése is van. A szászok például képviselőket választanak az országházba országos ügyeket igazítani és képviselőket az egyetembe ugyancsak országos ügyeket igazítani. A hongyülés hoz helyhatósági törvényt, ugyancz tesz a szászok is. De miért is fárad a hongyülés, ha van ki dolgozzék érte?

A 71-iki municipalis javaslatot az ifju szászok alkották, kik helyébe mást kívánnak, amazi most is rosznak tartják: az ó-szászok; a jelenben ülésező egyetem elhatározta a helyhatósági reform megalkotását, s e tette tisztán tanusítja, hogy az ó-szászok, mint már sokszor mondtuk, legyurták az ifju szászokat. A szász föld tehát a medgyesi fusió kegyelméből ó-szászsá változott s hogy az ó-szászok semmit sem változtak, azt csak azon körülmény is tanusítja, hogy most, midőn a kormány egy szóval sem hívta fel őket, midőn a mult felhívásra már feleltek, midőn az országgyűlés ép a Királyföld rendezését akarja tárgyalni, „a szász nemzeti egyetem az 1868-iki XLIII. törvényezikk folytán, köteleméből és jogából kifolyólag a szász község és kerületi reform tárgyában bizottságot küldött ki a javaslatlételre.“

Nem keresve keresetj ellentét ez az országgyűléssel? A miniszterium már terjeszti be az országgyűlésre a szászok meghallgatásával alkotott törvényjavaslatát és a szászok most kezdik ujra tárgyalni, mit a miniszteriumnak meg kellett hallgatni. A célzat e tettben kettő: egyszer, hogy valami módon ráfogják a kormányra, hogy nem hallgatta meg igazában a szászokat, s másodsor, hogy ellentétbe állítsák az egyetemi javaslatot a leendő országgyűlési törvényvel és így legyen alapjuk a további ellenségeskedésre.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése november 25.

ELNÖK jelenti Vukovics Sebő elhunytát. A ház e gyászeset feletti fájdalomának jegyzőkönyvileg kíván kifejezést adni, és elhatározza, hogy a gyászlobogó a képviselőházon három napig ki fog tüzetni.

Több kérvény benyújtása után LÁZÁR Ádám az erdélyi részeket külön érdeklő mezei rendőrségi ügy rendezését illetőleg a mult országgyűlésen beadott interpellatióját ismételve előterjeszti.

MATOLAY Etele interpellálja a közlekedési minisztert, a m. éjszak-keleti vasutársulat pályaudvari épületei nagyobbitása ügyében. A közlekedési miniszter az összes vasutakra nézve javaslatot fog terjeszteni a ház elé.

EÖTVÖS Károly benyújtja a véderővel összefüggő törvényjavaslatok tárgyalására kiküldött bizottság jelentését a hosszabban szolgált altisztek ellátásáról szóló törvényjavaslat iránt.

A Montenegróval kötött postászerződésre vonatkozó törvényjavaslat harmadszor felolvastatván, a förendekhez fog átküldetni.

TISZA Kálmán kijelenti, hogy felszólalásának egyedüli célja az, hogy a mult napokban felzgatva volt kedélyek lecsillapíttassanak. Nem ezen hatása volt szóló szerint Korizmic beszédének, mely a baloldal eljárását és egész politikai működését kritizálta, mire a baloldalnak természetesen a jobboldal politikájának éles bírálatával kellene felelni. A mi magát az indítványt illeti, hogy küldöttség választassék a házszabályok revisiójára, azt elfogadja, bár maga az irány, melyet az

indítványozó beszédében kijelölt, megnehezíti e szándékát, a mennyiben az indítvány a szólásszabadság gátlására látszik czélozni. Ámbár meg van győződve, hogy ha kellő tapintat lesz az elnök részéről, boldogulni fog a ház a jelenlegi házszabályokkal is, beismeri, hogy azok hiányosak, nem fogadhatja azonban el az indítvány azon részét, mely roszalást fejez ki a ház egy tagjának eljárása iránt. Hivatkozik a jobboldal igazságszeretetére, vajjon nem hibázott-e a nov. 18-iki ülésen a ház alelnöke is, ki ugyiszólván kényszerítette Csernátont többet mondani, mint a mennyit mondott, s nem hibázott-e a miniszterelnök is, ki a közügyek teljes mellőzésével személyeskedett? Ily körülmények közt legezészerűbb elaludni hagyni az egész dolgot és gondoskodni jövőre: hogy ily jelenetek ne ismétlődjenek. Nem tagadja végre, a hat. javaslat azon részét sem, mely szerint a házszabályok megváltoztatásáról szóló 48-iki törvény módosíttassék, úgy hogy a kiküldendő bizottság által módosított házszabályok már ezen ülészek alatt életbe lépjenek; mert ez arra vezethetne, hogy a felzgatott szenvedély minduntalan megváltoztatni kívánhatná a házszabályokat. A következő indítványt terjeszti elő:

„Miután a tapasztalat házszabályainknak több hiányát tüntette ki, határozza el a képviselőház egy 9 tagu bizottság kiküldését, mely a házszabályokat átvizsgálván, azok hiányainak pótlására nézve javaslatát terjeszse a ház elé.“

HOFFMANN Pál és GYÖRFFY: ha Tisza javaslatát elfogadtatik, szintén készek elállni a szótól.

Öt percz felfüggesztés után felszólal CSERNÁTONY Lajos: E hónap 18-ikán e házban szerencsétlenségem volt akaratom ellen a t. háznak jogos elégedettségére okot szolgáltatni. Hivatkozom egy képviselő társamra, hogy én már 19-én neki megmondtam, hogy ha alkalmam nyílik, ezt mindjárt a legelső ülésben a háznak megmondom s a ház tekintélye iránt tiszteletből is, meg fogom mondani és kérni fogom a házat, méltóztassék ezt elfelejteni. Én ezt megteszem most azon kijelentéssel, hogy igen sajnálom, hogy akaratlanul okot szolgáltatam arra, a mi megtörtént. A mit mondani akartam, azt megmondtam másnap hirlapomban; annál sem többet, sem kevesebbet mondani nem akartam, ennélfogva most ismételve kérem a házat, felejtse el a történeteket.

LÓNYAY Menyhért gr.: Tisza Kálmán képviselő ur beszéde, Csernátony képviselő ur most hallott nyilatkozata és ama magyarázat után, melyet ezen képviselő ur kérdésben levő felszólalásának egyébként is adott, s miután nekem is szivemen fekszik és őszintén óhajtom a tanácskozás nyugodt menetét és az eredményt, melynek eszközzésére ezen országgyűlés hivatva van, sajnálva az e hó 18-ik ülésében történeteket, arra kérem a t. házat, méltóztassék a Korizmic képviselő ur által beadott határozati javaslatból az indoklást kihagyni.

TISZA Kálmán azt kéri, hogy Korizmic határozati javaslatának az 1848 IV. törvényezikk 14-dik szakaszára vonatkozó része is kihagyassék, és ez esetben kijelenti, hogy indítványát visszavonja.

KORIZMICS László mint indítványtevő, azon reményének adván kifejezést, hogy az e napon nyilatkozott kölcsönös engesztelékenység a képviselőház további munkálkodásában gazdagon meg fogja hozni gyümölcseit, indítványát úgy módosítja, hogy abból a 48-iki IV. t. cikkre történt hivatkozás s az indoklás kimarad.

Következett volna a fővárosok rendezéséről szóló tvjavaslat tárgyalása. TISZA és PÉCHI felszólalása után elnök a házat szavazásra szólítja fel. A nagy többség az ülés eloszlátása mellett szavazott.

A képviselőház ülése novemb. 26.

A fővárosok rendezéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása, post tot discrimina rerum, végre megkezdett. Általános vita nem volt, hanem a ház a központi előadó bevezető szavai, a belügyminiszter nyilatkozata s Tisza Kálmán rövid kijelentése után, melyben a baloldal álláspontját jelezte a törvényjavaslattal szemben, azonnal a részletes tárgyaláshoz fogott. Vitára csupán a főváros hatósága alól kivett személyek és vagyon meghatározása, az adóbehajtás költségei és a rendőrség ügye szolgáltatott okot. Kármának az árvaszék szervezéséről szóló módosítványa egyszerűen elvetett. Steiger Gy. módosítványai felett, melyek az udvar lakhelyére és a katonai czélokra használt épületekre vonatkozó rendőri hatóság gyakorlását szabályozzák, rövid vita fejlődött ki, azok elsejét a ház elvetette, másodikát azonban elfogadta. Különösen élénk volt a vita Pestvárosának adóbehajtási költségei és a rendőrségi ügy felett. A harmadik osztály határozati javaslatát, mely a fővárost az adóbehajtási költségek terhéől kívánja felmenteni, pár-

tolták Mátyus, Steiger és Tavaszy, míg ellenre szolták a belügyminiszter, Paczolat, Éder és Horánszky. A külvéleményt a ház elvetette.

Hosszadalmas vitát idézett elő végre a rendőrség szervezetének kérdése. A baloldaltól számosan az állami rendőrség ellen szólaltak fel; mások el akarták halasztani a kérdés eldöntését addig, míg a rendőri bíraskodásról szóló törvényjavaslat előterjesztetik. A jobboldal szónokai közül különösen Steiger Gyula védte sikeresen a központi bizottság szövegezését, mely nagy többséggel is fogadtatott. A törvényjavaslat tárgyalása a II. fejezetig haladt, mely a bizottság alakításáról intézkedik.

A képviselőház ülése november 27-én.

A mult országgyűlés lezajlott vitáinak egyik kísértő szelleme jelent meg ma — remélhetőleg utóljára — a képviselőházban. A virilisek intézményének czélszerűsége, hasznossága felett ujult meg a vita, s a mi annak némi érdeket köleszött, ez az volt, hogy két jobboldali képviselő szállott sikra egyesült erővel a virilismus ellen, s hogy a belügyminiszter egy sikerült beszédben küzdött mindkettőnek nagy gonddal egybeállított argumentumaival. A második osztály különvéleménye hozta tulajdonképen felszínre a kérdést. Radocza János annak nyomán egy módosítványt nyújtott be, mely a viriliseket kizárta volna a főváros bizottságából, a mit Steiger Gyula is pártolt. A baloldaltól a különvélemény előadója Molnár György és Horn Ede szoltak, természetesen a virilisek intézménye ellen. Mellette a központi előadó, Schreiber Frigyes és a belügyminiszter emeltek szót.

Az érdeklődés különben e kérdés vitatása iránt természetesen meglehetősen alászállott.

Brassó, 1872. nov. 30.

Tisztelt szerkesztő ur!

Sziveskedjék igénytelen soraimnak engedni becses lapjában napfényt látni: hogy lássa a világ, hallja városunk is azt, mit látni, hallani a tegnap és tegnapelőtt magam valék szerencsés.

A nevezett napok esti óráinak unalmát a r. kath. főelemi tanodáknak kivilágított tantermeiben fűszereztem és pedig a szó legszebb értelmében. Engedélyt nyerve, beléptem a 4-ik osztályba. Nehány asszony és egy tanító volt ott; ez tanított buzgón, azok tanultak szorgalmasan irni-olvasni. Bámultam a nehézséget, melylyel oly lelkiismeretesen küzdött a tanító, s örömmel ragadt az eredmény, melyet a tanulónok óra végén felmutattak. Bajos az ir-olvasás mestersége s jó nemzet-szolga az, ki e téren hozza meg a szolgálatot! — Midőn távoztam csak egy kivánni valóm maradt fenn: miért nincs itt e helyen 100 meg 100 nő ilyen, s miért nem tud ott a jó nénikkel a többi is tanulni, kiknek oly szükséges az a most olyan könnyen megszerezhető valami?!

Bementem az első osztályba. Itt férfiak becsületes brassói polgárok voltak. Egy része az első szót oly lelkesedéssel írta palatáblára, hogy becsületére válik az illető tanítónak, ki már ekkor az irni-olvasni tudóknak a számtanból adott elő alaposan könnyen megfogható modorban, humanus hangon, szóval ugy, hogy sokan, nagyon sokan résztvehetnének az oktatásban, az egyedüli igaz tudomány elsajátításában. Elmehetünk, polgárok, minden kétség nélkül az illető tantermekbe, s nem mint látogatók, de mint rendes tagok jelenhetünk meg ott, hol visszaszerezhetjük mindazt, mit körülményeink mostohasága miatt elvesztünk.

Másnap — mert kedvet nyertem, a 2-ik osztályban töltöttem 2 órát. Ezen két rövid óra valódi élvezet volt rám nézve. Szép számú fiatal nő-koszorut találtam ott. A nők mind polgárnők, de szorgalmas, pontos — kisasszonyok. Itt földrajz és hazai történelem tárgyalatott. A tanító örömmel beszélt, beszélhetett, mert egy szava sem reptél légből: a kisasszonyok megértették s szépen után-mondották. Hiszem, hogy sok kisasszonya van még városunknak, kik, ha tudnák mi történik a r. kath. főtanodák termeiben, örömmel hagynák el a semmit-tevés tűzhelyét, s elmennének lelki eledelt adni szomjuhozó tudványoknak.

Ennyi, mit hallatni, láttatni akartam polgártársaimmal.

A szerkesztő urnak tisztelettel

— i.

városi polgár.

V i d é k.

K. Váshely, 1872. nov. 28.

Folyó hó 18-án érdekes menyegzői innepély tartatott városunkban. Községi fiu iskolánk igazgató tanára Ts. Baló László ur, e napon tartotta esküvőjét a fiatal és szép Jancsó Emmával.

E menyegzői innepélyen jelen volt vendégek e napot egy igen szép tettel örökölték meg városunkban. Ugyan is egy baráti felhívás következtében önkéntes adakozás gyűjtetett azon czélból, hogy a kedves menyasszony neve alatt egy alapítvány létesítsék, a fiu iskola 4-dik osztályának a számára nyári vizsgakor kiosztandó jutalom könyvekre.

„Emma alapítvány“ lett indítványozva, elis fogadtatott, s létesítésére a következő adományok folytak be:

Benkő Dániel, szeszgyáros 4 frt. Benkő Dánielné Molnár Róza 2 frt. Balogh Sándor 1 frt. Cseh Dávid 1 frt. Cseh Sigmund 1 frt. Déersi Bálint 2 frt. Déersi Dániel mészáros 1 frt. Dobolyi Sándor gyógyszerész 1 frt. Dobolyi Sándorné Jancsó Vilma 1 frt. Györbiró Lajos kereskedő 2 frt. Györbiró Lajosné Boka Rebekka 1 frt. A menyasszony Jancsó Emma 5 frt. Jancsó Mózes az öröm atya 5 frt. Jancsó Mózesné Szabó Amália az öröm anyja 4 frt. Jancsó István idősb. 1 frt. fia István 1 frt. Jancsó Balázs cipész 1 frt. Jancsó Józsefné özvegy gyógyszerész 1 frt. fia Géza 1 frt. Kovács Izráel 1 frt. Kovács Izráelné Benkő Teréz 1 frt. Kovács István segéd-pap 2 frt. özvegy Mógori Józsefné 1 frt. Nagy Dániel polgármester 2 frt. Nagy Bálint szöcs 1 frt. Özvegy Nagy Leopoldné nevelőnő 1 frt. Székely János 1 frt. Székely Jánosné 1 frt. Szabó Dániel a menyasszony nagyatyja 1 frt. Szabó Sámuel 1 frt. Szilvester János 1 frt. Szöcs Sámuel kereskedő 1 frt. Szöcs Sámuelné 1 frt. Szöcs Mózes 1 frt. neje Pap Rebekka 1 frt. Szotyori Mihály 1 frt. Szabó Dénes 1 frt. Szabó Gyula 1 frt. neje Cseh Róza 1 frt. Szöcs Dániel mészáros 1 frt. Török Bálint kereskedő 2 frt. neje Balogh Mária 1 frt. Török János idősb. 1 frt. Török János ifj. 1 frt. Baló László völegény 2 frt. Összesen 66, irva: hatvanhat forint.

Az előlirt összeget az illető adakozók K. Váshelyi ref. egyházunk keblé tanácsának kezelése alá helyezték azon szives kérés mellett, hogy évente kamata az illető iskolaszéknek adassanak át a jutalom-könyvek megvásárlására, mint az „Emma alapítvány“ jóvedelme.

A midőn elismerést nyilvánított e szép és köve-tésre méltó tényért, egyszersmind a nevelés oltárára hozott áldozatért, s a kezelésre nézve egyházunkban vetett nemes bizalomért köszönetet mondani az illető adakozóknak kedves kötetmemnek tartottam.

Székely János,
ref. pap.

Pest, 1872. november 27.

Derű után boru, boru után derű. Igy szokott e lenni őszi időben.

A hideg napokat még elszenvednők jobb szívvvel, mintha majd tavasszal kellene téli felsőben járni. Annál is inkább mert a cholera is talán jobban megszépenne a hidegtől, a mely most ugyan apadóban van, ha csak téli álomra nem készül, hogy tavasszal uj erővel fogjon szerepéhez. Pesten most a napontai megbetegültek száma 15-ön felül nem megyen. S ha az apadás oly mértékben megy, mint két hét óta, ugy annak közelebbi megszünését várhatjuk, mely esetben a télen az udvar köztünk időzéséhez is reményünk lehet.

A fővárosi zeneidény nagyon érdekes és élvezetes. Kitűnő vendégeink vannak. S a most szombaton Bülow, Singer és Cossman által a redout kis termében rendezett zeneestély nevezetes mozzanatot képez a főváros társas életében. Volt egy pár zártkörű zeneestély is, hol a művész világ, az írók, mágások és főpapok a legszebb harmóniában tartottak társas összejövetelt. A részvény színház várt olasz operája elmaradt, mert Artot Desirée asszony észrevéve a cholera-t, jobbnak vélte Grácban megfordítani vitorláját s Brünn felé menni.

Nem régiben a „Hon“ különféle közt olvasható volt: „Pár szó nő-egyleteinkhez a székely nők érdekében“, hol a névtelen beküldő megemlékezve a székely nőknek ré szint lelketlen üzérkedés folytán, részint jó reménység fejében a keleti tartományokba való tömeges bevándorlásáról a pesti cseléd-képzőegylet figyelmét felhívja a marosvásárhelyi és zágoni nő-egyletekre, melyek útján Pest jó székely nőcselédekkel láttathatnék el.

Az eszme, ha meggondoljuk mily nagyra megy azon nők száma, kik évenként Moldva-Oláhország sőt egész Alexandria és Kajróig veszik utjokat, kiket aztán elvesztettek tekinthet az ország fisikailag ugy mint erkölcsileg, — igazán dicséretes. De ez eszmét, miszerint ama szerencsétlenek inkább Pest felé gravitáljanak, mint a keleti tartományokba, eléb a székely nép társadalmi életében kellené meghonosítani. A községek előjárói és értelmesb hűgyei tereljék oda az illetők figyelmét, hogy tendenciájok inkább irányuljon a testvér Magyarhon, mint az idegen ajku keleti tartományok felé.

Itt a cseléd-képzőegylet ad munkát s ellátást a sze-

gény leányoknak, s ha hely adja elé magát szolgálatba teszi, de ha a székelyek nem járnak utána, a cseléd-képzőegyletnek bajos a székelyföldre mennie toborzani.

Az országház fekete lobogót lenget. Vukovics Sebő kitűnő hazánkfíát gyászolja, ki távol hazájától az angol fővárosban végzé bé dicső földi pályáját. Oly kevés a jelesünk, s azok is mindjárt mindjárt hagynak itt! Jönek-e mások, kik nyomdokikat kövessék? jönek?

Zágoni Álbu Mózes.

Külföld.

Franciaországban még mindig tart a kormányválság. Az „Ind.“-nek jelentik Párisból: A helyzet folyton feszült, hir szerint a jobboldal Thiers utódjául Changarnier-t, miniszterekül Audiffret, Batbie, Ernoul és Broglie urakat jelölte ki. Thiers eddigi álláspontjáról nem fog letérni.

Bátbie felolvasá a bizottságban a többség jelentését, mely a miniszteri felelősségről szóló törvényjavaslat előkészítésére egy 15 tagu bizottság kiküldése tárgyában sürgősségi határozatot ajánl. A jelentés az üzenetre a választ meg nem engedhetőnek jelenti ki, mivel Thiers a nemzetgyűlésnek csak a delegáltak kérdésének, de nem az üzenetben fölvetett többi kérdéseknek is megoldását javasolta. A jelentés valószínűleg nov. 27-én terjesztetett a nemzetgyűlés elé. A válság kimenetéről a legellenmondóbb hírek keringenek.

Az alsó-ausztriai országgyűlés alkotmánybizottsága a következő indítványt fogadta el: A kormány haladék nélkül törvényjavaslatot terjeszzen a birodalmi tanács elé, mely szerint a képviselőház tagjai ne többé az országgyűlések kebeléből küldessenek ki, hanem a lakosság által közvetlenül választassanak. A bizottság elfogadta továbbá a következő indítványt: a kormány a felekezeti törvényeknek a birodalmi tanács élé terjesztése alkalmával azon törvényt is terjeszse elé, mely által a jezsuitarend a birodalmi tanácsban képviselt országok területéről kitaltatik.

A porosz országgyűlésen nov. 16 án terjesztette elő a belügyminiszter a Kreisordnung-törvényjavaslatot; a miniszter a képviselőktől annak változatlan elfogadását kérte s ellenszolgáltatás fejében utasította a házat, hogy a javaslatot a felsőházban is diadalra juttatja. A képviselők haladéktalanul meg is indították a munkát, 20-án első olvasásban elfogadták az előterjesztést, 22-én megkezdődött s már valószínűleg be is fejeztetett a második olvasás a nélkül, hogy a javaslat bárhol is lényegesebb módosítást szenvedett volna. Hogy a felsőház minő álláspontot fog a javaslattal szemben elfoglalni, még bizonytalan, de ugy látszik, hogy a feudális urak megijedtek s az egész vonalon visszavonulást fuvatnak. Mindezek daczára a kormány már nem bizik a conservatív pártban s a felsőház tagjainak szaporítását okvetlenül eszközlésbe veendi.

Az olasz kamra nov. 20-án megkezdette tevékenységét. A kormány a ház elé terjesztette a Roma kolostoraira vonatkozó törvényjavaslatot, mely az ország többi részeiben fenálló kolostor-törvény szabványait a római tartományra is kiterjeszti. A szerzetesrendek főnökségeinek épületei meghagyatnak, de jogi személyiséggel csak meglevő s nem szaporítható vagyonuk kezelésére nézve bírnak. A szerzetesi fogadalomnak az állammal szemben jogi hatása nincs stb. A kormány 18 uj senatort nevezett ki.

A belga hadügyminiszter Guillaume tábornok, ki az általános hadkötelezettség elvének alapján az ország véderejét ujjaszervezni akarta, visszalép s ugy a hadsereg reorganisatiója is megbukottnak tekinthető. Ez ujjaszervezés költségei évenként tizenegy millió fr-nyi hitelt kér a kamrától, mely azonban csak lassanként fog folyóvá tétetni.

V e g y e s.

(Lázár Mihály főispán) egy nyilatkozatot tett közzé az itteni Römer és Kamner nyomda által, a melyben azon támadásokra felel, a melyek ellene részint hirlapokban, részint a képviselőházhoz benyújtott panasz képeben intéztettek. Nyilatkozatában részletesen szól 48—49-iki tetteiről, nemkülönben főispáni működéséről.

(Fogarásban uj képviselőjelölt) lépett föl Máday Sándor személyében, a kit mi nem ösmerünk, de programját nyomdánkban láttuk. Programja után Deákpartí. Értesülésünk szerint Bruszt Ignác ur a Máday ur részére visszalépett.

Olvassuk továbbá egy pesti lap távsürgönyében, hogy Benedek Gyula urnak hivi, a Máday felleptének hírére fáklás zenét adtak.

A mint látszik, Fogarásban minden jelölt Deák-

pártinak mondja magát; a pártoskodás csupán személykérdésre szorítkozik.

Csodálkozunk a fogarasi értelmiségen, hogy közös megállapodással nem tud véget vetni a sok személyes surlódásnak.

(Lónyay gr.) visszalépése tény. Miniszterelnöknek Festetichet vagy Gorovét emlegetik.

(Németországban) jelenleg 80 fiatal japáni időzik, kik kormányuk költségén különféle egyetemeken tanulnak. Hasonszámu ifjut a japáni kormány Franciaországba és Angliába is küldött.

(Janku Ábráhámnak), kinek halála alkalmából Zarándmege román "ajku" hivatalnokai oly nagy zajt csináltak a sajtóban, tisztelői emlékoszlopot akarnak emeltetni s e czélből aláírási leveket bocsátottak ki.

(Az olasz kormány) Magyarországgal szemben a kolera miatti vesztegzárt megszüntette de ismét felállította.

(Podolin szepesi várost) roppant csapás érte; ugyan is mult okt. hó 28-án néhány óra alatt 51 lakház gazdasági épületeivel s élelmi készlettel a tűzvész martalékvává lett, a kár 100.000 frtra tehető.

(A kolera állása.) Budán október 18-ika óta összesen megbetegült 598, kikből meggyógyult 273, meghalt 213, gyógykezelés alatt maradt 112. Pesten a járvány kezdete óta összesen megbetegült 362, ebből meggyógyult 70, meghalt 124, további gyógykezelés alatt pedig maradt 168.

(Egy virágosokor.) A palermói színházban nemrég a következő eset nagy feltűnést okozott. Egy olasz gróf beléseretett egy ottani szép énekesnöbe, az azonban nem viszonzá érzelmét, s a szenvedélyes olasz boszterveket forralt. Egy este, mikor az énekesnő Leonorát énekelte a „Troubadour“-ban, a nagy ária után

egy óriási virágbokréta hullott lábai elé; örömmel felkapta a bokrétát, de ugyanazon pillanatban lövés dördül el és ő halantéka mellett golyó suhogását érzi. Az énekesnő elájult, és a színházban általános izgatottság támadt. Midőn a bokrétát közelebről megvizsgálták, egy revolvert találtak benne, mely nyílásával fölfelé ugy belé volt illesztve, hogy a bokréta nyelének megérintésére el kellett sülnie. Ha az énekesnő csak egy kissé előre hajlik, okvetlenül a legaljasabb boszu áldozatává lesz. A gróf eltűnt, a közönség pedig még jobban isteníti a művésznőt, mint ezelőtt.

Helyi különfélek.

A német színházársulat megkezdi farsángelőtti utolsó bérletét. Az utóbbi időkben szépen működött válogatott műsorozattal. Kiváló figyelmet és gondot fordított az operette-re, melyben szép haladást mutatott, noha az énekerők kevesek. A szt.-péteri tűzkárosultak javára rendezett előadás szép összeget jövedelmezett, holnap hétfőn a brassai szegények előnyére „Kunst und Natur“ című jeles vígjáték kerül színre, melyre felhívjuk a t. cz. közönség jótékonyági és műbaráti figyelmét.

A szegény árvák karácsonfájára rendezett pénteki zeneestély kiváló élvezet nyújtott a szép számu közönségnek, mely miután az árvák gyönyörítésére végig hallgatta a műsort, ennek befejezte után saját gyönyörűségére tánczra serdült. Luger kisassonyt jól megvalzereltették jótékony énekéért. —

Sitz Ferencz bórkereskedőtől felszólalást vettünk,

mely szerént Miess adótiszt ur beállított annak boltjába tőle 12 frt. 60 krt. hajtandó be. Daczára annak, hogy Sitz előmutatta adónyugtáit és késznek nyilatkozott az összeget — ha éppen kell — letenni, Miess ur őt mégis megzálogolta anélkül, hogy eljárásáról felvilágosítást adná. Ha a dolog így áll, akkor mint inhumánus tényt hozzuk nyilvánosságra.

(Nekrológ.) A brassói Szent-Ferencz-rendü zárda főnöke

n. t. BODÓ JÁCINT

f. hó 28-án élete 57-ik, papsága 32-ik évében, véggyen-gülésből elhunyt.

Hült tetemci e hó 30-án d. u. 5 órakor helyeztetek a bolonyai kath. sirkertbe örök nyugalomra, lelkéért pedig az engesztelő áldozat a zárda templomában, december hó 2-án 9 órakor tartatik.

Becsi tőzsde es pénzek Brassóban november 30.

	Pénz
Oszt. nemzeti adósság ezüstben	70 45
„ „ „ papírban	66 30
1860-ki sorsj. kölesön 100 frt.	102 —
Nemzeti bank részvény	976 —
Hitelintézeti	340 50
London	108 60
Ezüst	108 —
Napoleon'or	8 68
cs. k. arany	5 19
Lira	9 80
Magyar földteherm.	79 75
Bánáti	79 —
Erdélyi	77 —
Porosz tallér	1 62
Ikosár	1 60
Rubel	1 65

Kiadó-tulajdonos és felelős szerkesztő: Herrmann Antal.

Rositzky Béla
bolgárségi
festőintézetébe
jó bizonyítványokkal ellátott
tanonczot
169 vesz fel. 3—3
Tisztelettel jelentem a t. cz. közönségnek, hogy
szemüvegek, csiptetők és stecherekből
mindig rendezett készletet tartok. Ugyszintén jól rendezett óraráktáromat is ajánlon; javításokat mind látszeréken, mind órákon legjobban és gyorsabban végzek. Továbbá egy egész uj 7 oktávu bécsi szárnycék zongora is eladó.
Jekelius József,
171 1—1 felső nagyutca 493. szám.

Pályázat.
A megürült Boncza ujfaluusi községi második tanítói állomás betöltésére ezennel pályázatot hirdetünk. Évi fizetése 300 frt. o. é. államban segélyben és egy bérlet szobában lakás, míg az építés alatt lévő második iskola és tanítói lak legfenebb 1872. év október 1-ső napjáig bévégeztek.
A pályázni kívánók a szükséges bizonyítványokkal felszerelt folyamodásait küldjék bé 1873. év január 4-ik napjáig.
Ének- és zene-értők előnyben részesülnek.
U. posta Földvár Brassó mellett. Ujfalu, 1872. év nov. 27-én.
A községi iskolaszék
Köpe János,
172 1—0 iskolaszéki elnök.

Építési árlejtés.
173
Brassóvidéki HOSSZUFALUBAN a gr. keleti egyházközösg iskolaházat szándékszik építeni és e czélból f. év december hó 15-én délelőtt 10 órakor árlejtés tartatik az ottani felső templomnál. 9000 frtyai kikialtási összeggel; mire az építész urak meghívotnak. A közelebbi feltelemek, ugymint az építési terv az ottani gr. kel. lelkész Radu Popea urnál naponta megtekinthetők.
Hosszufalu, 1872. Nov. hó 29.
A gr. kel. egyházközösg képviseltele.

Brassai áru-tőzsde november 29.

Buza, tiszta 64 kupás köble		Rozs erdélyi		Kukuricza		Árpa		Zab, fekete		Zab, fehér		Harciska		Lenmag		Borsó fehér		Lencse		Fuszujka		Kendermag		Mák		Dió		Szilva, aszalt		Köles		Pityóka, sárga		Pityóka, kék	
frt.	9.—	frt.	9.60	frt.	6.20	frt.	4.60	frt.	2.40	frt.	2.40	frt.	6.20	frt.	11.—	frt.	8.80	frt.	13.—	frt.	6.—	frt.	4.40	frt.	6.60	frt.	6.40	frt.	4.60	frt.	2.30	frt.	2.80		
frt.	7.—	frt.	7.20	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.45	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	6.20	frt.	6.30	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.45	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.60	frt.	5.40	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt.	6.60	frt.	4.90	frt.	6.—	frt.	6.40	frt.	4.70	frt.	2.50	frt.	3.—		
frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	4.40	frt.	4.80	frt.	2.40	frt.	2.50	frt.	6.20	frt.	12.—	frt.	12.50	frt.	14.—	frt															